

LIBRIS

Cititorii

We know

books.

Senior-Campion

Antonia Michaelis

Poveștile castelului magic

Ilustrații: Heike Wiechmann

Traducere: Laura Udrea

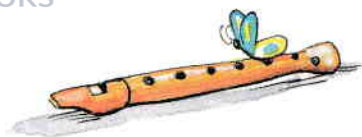
București, 2021

Prietena mea Iris	9
Picioare pentru stăpânii castelului	15
Pirații din fața castelului	21
Mai bine fără caviar	27
Cheia mea secretă	33
Fotbal cu fantome	39
Șoimul secret	45
După apus	52

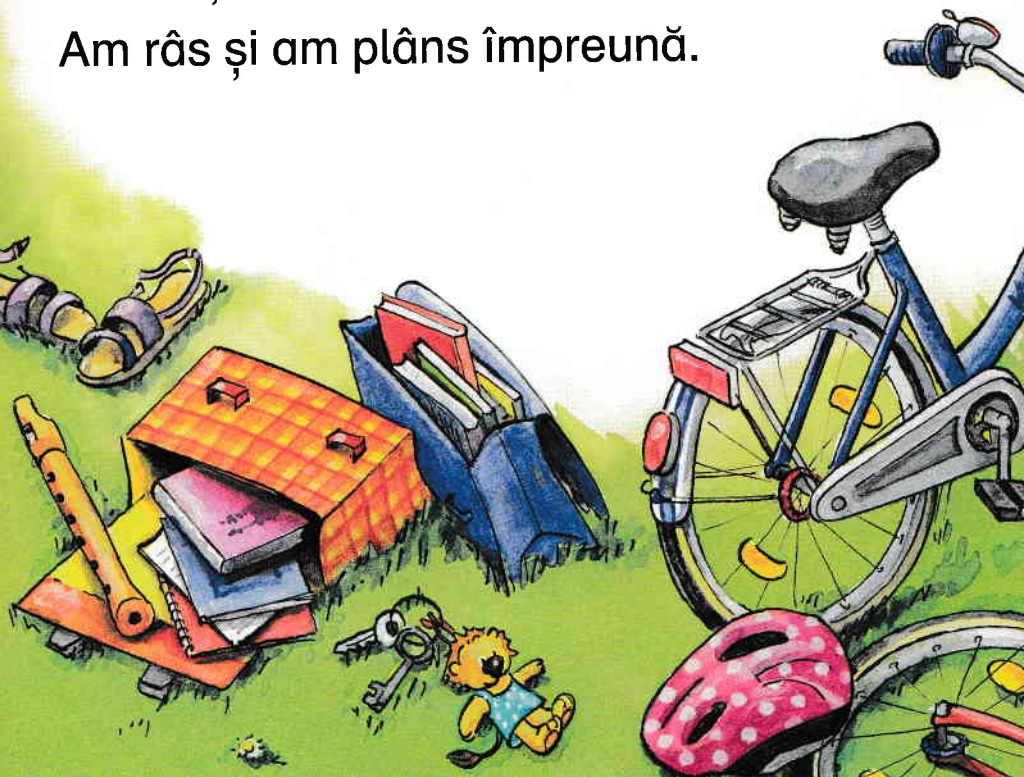

Prietena mea Iris

De când pot eu să-mi amintesc,
Iris a fost întotdeauna cea mai bună
prietenă a mea. Am fost împreună la
școală și tot împreună am învățat să
cântăm la flaut. Foloseam un limbaj
secret și un alfabet numai de noi știut.
Am râs și am plâns împreună.

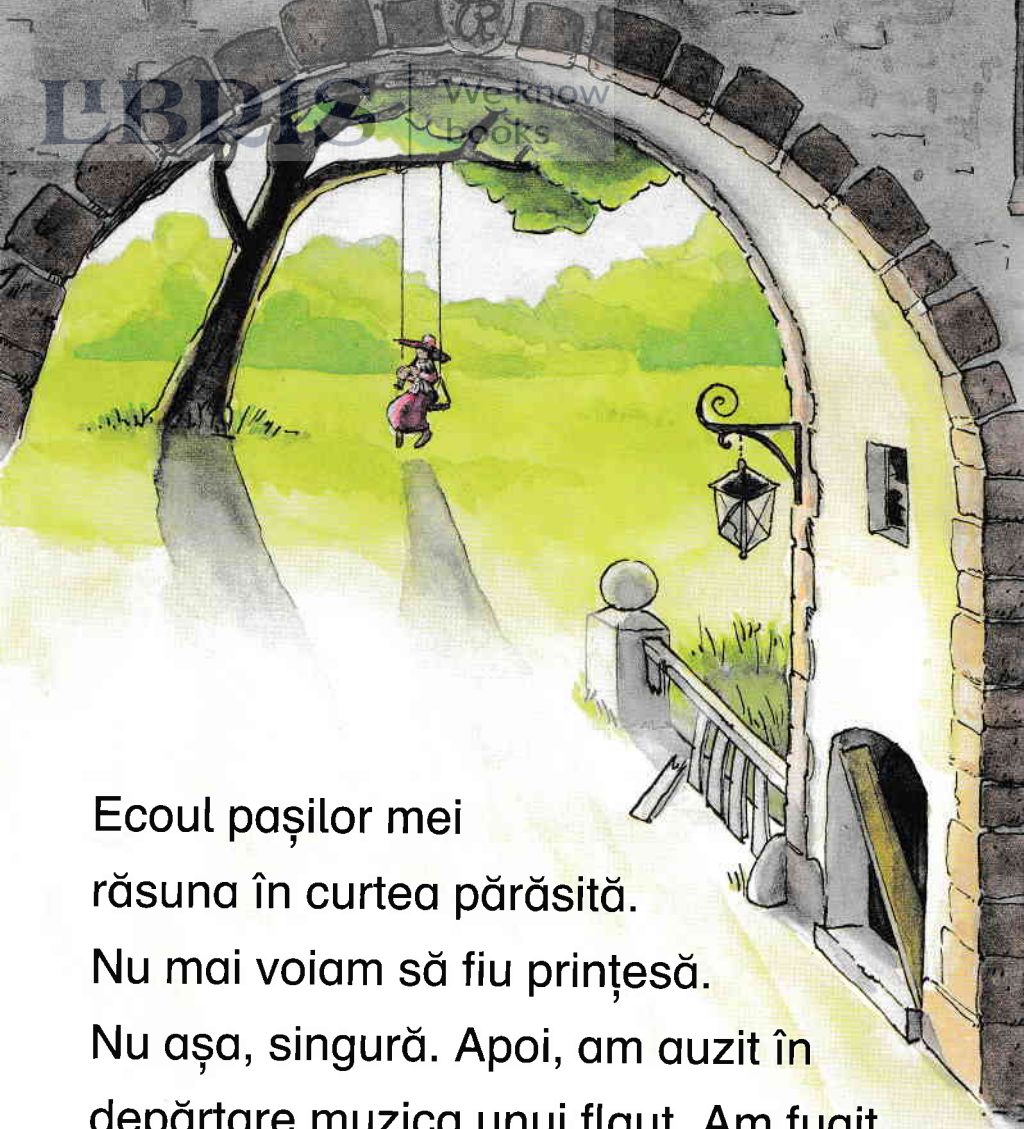

Obişnuiam să mergem uneori la vechiul castel, unde nu mai locuieşte nimeni. Ne plăcea să ne jucăm de-a prinţesele şi reginele în grădinile castelului. Apoi, într-o zi, Iris n-a mai fost acolo. S-a mutat undeva departe, foarte departe. Nimeni nu mi-a mai înţeles limbajul secret.

N-am fost niciodată mai supărată ca atunci. Dar Iris nu era lângă mine să ne plângem amarul împreună. După o săptămână, m-am dus din nou la castel într-o seară. Poarta grădinii era deschisă. M-am plimbat singură pe pajiștile întinse.

Ecoul pașilor mei
răsuna în curtea părăsită.
Nu mai voiam să fiu prințesă.
Nu așa, singură. Apoi, am auzit în
depărtare muzica unui flaut. Am fugit
cât am putut de repede ca să străbat
curtea. Și am zărit pe cineva stând
în leagănul cel vechi.

